

A FURT SE JEDE - XII.

Středa, 28 květen 2008

Schylovalo se ke květnu a tím pádem i k vyprášení mé "příjezdní doložky", jak jsem nazývala formulář I-94 který mi celníci vlepili do pasu a tím omezili moje 10-tileté vízum na pouhých 1 roku. A tak Linc vyřídil pár telefonátů a zjistil, že se mám vydat na kterýkoli hraniční přechod, že prý mi tam tohle I-94 obnoví...

A tak jsem jednoho dne vyfasovala pár dolarů, oddací list, spoustu rad a porad, vzala Aminku, pas, spacák a kartón cigaret a vydala jsem se na zhruba 500 mil dlouhou cestu do San Diega, na hraniční přechod do Tijuany. Noc jsem strávila opět u mého oblíbeného horkého pramene v Brawley Valley a druhý den už jsem prosvítila hranici, ani jsem nevzdala jak. Prošla jsem se po Tijuane, dala si oběd, podívala se k mořku a vydala se zpátky. Na mexické straně nikoho nic nezajímalo, ale na americké na mě začali brebentit a hnedka chtěli vidět pas. Ten jsem jim ukázala, ale s logikou sobě vlastní mi vysvětlili, že když jsem tebe vdaná za Američana, tak je vlastní moje turistické vízum neplatné co tebe? Vzali mě stranou, sebrali mi oddací list i můj pas - a poslali mě zpátky do Mexika! Ještě plná dobré víry je to jenom nějaké nedorozumění, jsem se druhý den na hranici vrátila a snažila se jim mou bídou angličtinou vysvětlit, ale zatím tam takovéhle podrazy provádějí běžně, proto že najednou nikdo nebyl ochotný mnou bavit a neustále opakovali, ať táhnu domů. A tak jsem si řekla, že bych si asi tenhle pobyt v Mexiku měla užívat. Poslala jsem tedy Lincovi po jedné hodné paní Američance dopis s vysvětlením, co se stalo (poslat ho z Mexika, tak je asi ještě tebe na cestě) a jela si uživat. Projely jsme tedy s Aminkou pár kus Baja California, nejzápadnější výběžek Mexika, spaly jsme pod stanem, v autěku a nebo jen tak venku, každé den jsme se koupaly v Pacifiku, kde si mexičané s pejskovou hráli bez jakých skrupulí a ani dospělí nic nenamítali (na rozdíl od Američanů), zkrátka užily jsme si tam krásné týdny, dokud nás národní rudý princ v bílém autě nepřijel zachránit ze spár byrokratického draka. Sice kvůli tomu musel zalarmovat senátora za Nevadu a posléze i kongresmana za Kalifornii, pak strávit se mnou asi čtyři dny přímo na hranici a několikrát denně se chodit hádat s přísnými celníky, které sice věc nezajímá tisíce nelegálních imigrantů z Mexika, ale velice je zajímala moje nebezpečná blízká přítomnost - ale nakonec zvířil a jsme zpátky domů. Jenom jsem se ve chvílích, kdy jsem porozuměla tomu, co jim tam Linc říká, podívovala, že ho nezavážou... tolik nadávek najednou jsem asi nikdy předtím a ani nikdy potom už neslyšela. Českym